

Sygn. akt I CO 23/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa R. D.

przeciwko R. D.

o nakazanie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 kwietnia 2021 r.,

na skutek przedstawienia akt XI C (...) przez Sąd Rejonowy w R.

celem przekazania sprawy innemu sądowi,

**zwraca akta sprawy.**

### UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo Prezesa Sądu Rejonowego w R. wraz z aktami sprawy o sygn. XI C (...) z wnioskami i oświadczeniami złożonymi przez większość Sędziów Sądu Rejonowego w R., z prośbą o przekazanie sprawy innemu sądowi na podstawie art. 44<sup>1</sup> k.p.c. W treści pisma wskazano, iż wszyscy sędziowie tego Sądu powinni podlegać wyłączeniu z tożsamyh przyczyn.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 44<sup>1</sup> § 2 k.p.c. o przekazanie sprawy może wystąpić sąd właściwy. Wobec tego z wnioskiem o przekazanie sprawy powinien wystąpić Sąd

w przewidzianej prawem formie, a nadto wskazanie przesłanek powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści orzeczenia.

Kompetencja w tym zakresie nie przysługuje organom sądu, lecz sądowi. Konieczne jest także uzasadnienie obejmujące wskazanie przesłanek i okoliczności, które uzasadniają przekazanie sprawy na podstawie art. 44<sup>1</sup> § 2 k.p.c., co spoczywa na sędziu i powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie w orzeczeniu.

Kwestia właściwości sądu ma charakter konstytucyjny (zob. art. 45 Konstytucji RP zapewniający i kształtujący prawo do sądu właściwego), zaś instytucja dotycząca właściwości delegowanej, o której stanowi art. 44<sup>1</sup> k.p.c. stanowi wyjątek od kodeksowej zasady rozpoznawania sprawy przez sąd miejscowo właściwy. W konsekwencji art. 44<sup>1</sup> k.p.c. powinien być interpretowany w sposób ścisły. Regulacja ta nie może w żadnym wypadku służyć ani do zastępowania, ani do kontrolowania stosowania instytucji wyłączenia sędziego z mocy prawa (art. 48 k.p.c. - iudex inhabilis) oraz na wniosek strony (art. 49 k.p.c. - iudex suspectus). Art. 44<sup>1</sup> k.p.c. może znaleźć zastosowanie tylko wówczas, kiedy rzeczywiście wystąpią szczególnego rodzaju okoliczności, które sprzeciwiają się rozpoznaniu sprawy przez sąd właściwy. Jako przykłady przytacza się powołane w przepisie („w szczególności”) okoliczności uzasadniające ocenę, że opinia publiczna poweźmie wątpliwości, a nawet nabierze przekonania, że sprawa nie zostanie rozpatrzona bezstronnie (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 14 maja 2020 r., sygn. akt I CO 41/20, niepublikowane). Samo ogólne wskazanie, iż wyłączeni w sprawie powinni zostać wszyscy sędziowie sądu, nie jest wystarczające dla uznania, iż w sprawie okoliczności takie istnieją.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

